

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 102.K.703.675/2022/10.
Az I. rendű felperes: Fábián Tamás
A II. rendű felperes: Szilágyi Máté
A felperesek képviselője:
Az alperes: Országos Rendőr-főkapitányság
(1139 Budapest, Teve utca 4-6.)
Az alperes képviselője: Vértesyné dr. Bokor Katalin kamarai jogtanácsos
A per tárgya: rendészeti igazgatási tárgyú közigazgatási jogvita elbírálása
(29000-105/42-17/2021.RP. számú közigazgatási cselekmény)

Í T É L E T

A bíróság az alperes 2021. 08. 18. napján kelt 29000-105/42-17/2021.RP. számú határozatát akként változtatja meg, hogy a felperesek panaszának helyt ad.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek 63.500.- (azaz Hatvanháromezer-ötszáz) forint perköltséget.

A 30.000,- (azaz Harmincezer) forint kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A per alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Készenléti Rendőrség beosztottjai 2020. december 2-án a Budapest I. kerület, Színház utca 1. szám alatt található Karmelita Kolostor (a továbbiakban: Karmelita Kolostor) objektumvédelmi feladatait látták el. Az ezen a napon tartott kormányüléssel összefüggésben a felperesek a kormány tagjaival interjúkat készítettek a Karmelita Kolostor bejáratánál. Az objektum bejáratának jobb és bal oldalától kb. 30 méteres távolságban, 8 óra 15 perc körül az objektum őrzését végző rendőrök védett személy érkezésének biztosítása érdekében kordon szalagot húztak ki, korlátozva az elzárt területre történő belépést este 20 óráig, a kormányülés befejezéséig.
- [2] A felperesek az intézkedéssel szemben 2020. december 31-én panaszt tettek, melyben előadták, hogy az intézkedő rendőrök jogellenesen alkalmazták a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 46. § (1) bekezdés d) pontja szerinti lezárást, ezáltal

megsértették a panaszosok véleménynyilvánítási szabadsághoz fűződő alapvető jogát. Nem vitatták, hogy a rendőrség védett személy biztonsága érdekében lezárhat közterületet a gyalogosforgalom előtt is, ugyanakkor kétséges, hogy jelen esetben fennállt-e bármilyen tényleges, kézzelfogható körülmény, amely a terület lezárását indokolta volna. Ha a miniszterelnök érkezése indokolta a terület lezárását, akkor azt a miniszterelnök érkezését követően haladéktalanul meg kellett volna szüntetni. A felperesek a miniszterelnök után érkező kormánytagokkal sem tudtak riportot készíteni, akadályoztatva voltak az újságírói munkájukban.

[3] Az elsőfokon eljáró Készenléti Rendőrség (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a 2021. február 10-én kelt 29022-105/2-10/2021. RP. számú határozatával a panaszt mint alaptalant elutasította. Indokolásában rögzítette, hogy a Karmelita Kolostor esetében a létesítménybiztosítási intézkedés céljából történt kijelölés nem csak magára a létesítményre terjed ki, hanem az épület megközelítését és elhagyását biztosító kiszolgálólétesítményekre is, ezért a Színház utca biztonsági pollersorral elválasztott területe a közterületi státuszon belül a normál esethez képest eltér. Kiemelte, hogy az Rtv. 46. §-ában megfogalmazott személyvédelmi és létesítménybiztosítási intézkedések nem kötelezettséggént, hanem lehetőségként kerültek megfogalmazásra, a szükségesség-arányosság törvényi követelményének megfelelően. A kiszolgáló terület vonatkozásában akkor kerül sor a terület lezárására, ha azt a személy- és létesítményvédelmi feladatok hatékony ellátása egyébként indokolja. Jelen esetben azért volt szükség a védett személyek biztonságához szükséges intézkedések megtételére, mert a rendőri állomány észlelte a korábbi időszakhoz képest jelentősebb számú ellenőrizetlen személy megjelenését a Karmelita Kolostornál. A felperesek fellebbezése folytán eljáró alperes a 29000-105/42-3/2021. RP. számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú hatóság határozatát, amelyet a felperes keresettel támadott. A Fővárosi Törvényszék a 2021. július 7-én kelt 13.K.703.845/2021/6. számú ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Az ítélet szerint az új eljárás során az elsőfokú hatóságnak a parancsnok által az intézkedés okaként megjelölt körülmény – jelentős számú ellenőrizetlen személy megjelenése – vonatkozásában a tényállást teljeskörűen tisztáznia kell.

[4] A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóság – a tanú meghallgatásokat követően - a 29022-105/2/2021. RP. számú határozatával a felperesek panaszát mint megalapozatlant az Rtv. 93/B. § (1) bekezdése alapján elutasította. Indokolásában rögzítette, hogy a létesítménybiztosítási intézkedés nem csupán magára a létesítményre terjed ki, hanem az épület megközelítését és elhagyását biztosító kiszolgálólétesítményre is. Mindezek alapján a Budapest I. kerület Színház utca biztonsági pollersorral elválasztott területe a közterületi státuszon belül a normál esethez képest eltér. A közterület rendeltetésszerű használatának magába kell foglalnia annak elfogadását is, hogy e területen előzetes, formalizált külön döntés nélkül is sor kerülhet védett személy biztonsága érdekében a terület lezárására, valamint annak megakadályozására, hogy az épület megközelítését és elhagyását biztosító kiszolgálólétesítmény területére bárki belépjen, vagy az ott tartózkodók távozásra kötelezhetőek. Kiemelte, hogy az Rtv. 46. §-ában megfogalmazott személyvédelmi és létesítménybiztosítási intézkedések nem kötelezettséggént, hanem lehetőségként kerültek

megfogalmazásra a szükségesség-arányosság törvényi követelményének megfelelően. A kiszolgáló terület vonatkozásában akkor kerül sor a terület lezárására, ha azt a személy- és létesítményvédelmi feladatok hatékony ellátása egyébként indokolja. A jelentős számú, ellenőrizetlen személy megjelenése vonatkozásában rögzítette, hogy a Karmelita Kolostor előtti útszakaszon megjelent felperesek és ugyanabban az időben és helyen megjelent HVG újságírók (akik az eljárás során tanúként meghallgatásra kerültek) az Rtv. 97. § (1) bekezdés d) pontjára figyelemmel csoportosulásnak minősülnek. A maszkviselési szabályok következetes betartása miatt a felperesek, a tanúk és az 1-2 kutyasétáltató járókelő orrot és szájat eltakaró védőmaszkot viseltek, ezáltal nem beazonosíthatóak, így ismeretlen személynek kellett őket tekinteni, kiemelt figyelemmel a védett személy érkezésére.

- [5] A felperesek fellebbezése folytán eljáró alperes a 2021. szeptember 23-án kelt 29000-105/42-11/2021.RP. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Rögzítette, hogy a létesítménybiztosítási intézkedés jogalapját a hatályos jogszabályi rendelkezések adják, amelyek önmagukban felhatalmazzák a rendőrséget arra, hogy a jelen ügy tárgyát képező területet lezárja. A védett személy érkezése és a Karmelita Kolostor kijelölt létesítményi minősítése a felperes részéről sem volt vitatott, így megállapítható, hogy ez az indok megfelelően megalapozta a kifogásolt rendőri intézkedést, így irreleváns további indok igazolása, vagy cáfolása. A Fővárosi Törvényszék ítéletére tekintettel megállapította, hogy a tárgyalás megtartását követően sem sikerült kétséget kizáró módon az ellentmondást feloldani. Ugyanakkor az tény, hogy rendőrök a rádión keresztül ezt az információt kapták, melynek valóságalapjáról az intézkedés végrehajtásakor nem volt módjuk meggyőződni. A közvetlen ok egy technikai mozzanat volt, amely a közvetlen végrehajtás tekintetében az intézkedés kezdeményezésének indokát adhatta. Emellett a tényleges indok a védett személy és a kijelölt létesítményre vonatkozó szabályokon alapul, ami irrelevánssá teszi a fenti technikai okot az intézkedés jogalapjának tükrében. A véleménynyilvánításhoz való jog sérelmét sem állapította meg, mert az adott jog korlátozására megfelelő jogalappal és indokkal és a szükséges ideig került sor. Döntését az Rtv. 46. § (1) bekezdés d) pontjára, valamint a 100. § (1) bekezdés g) pontjára alapozta. A felperesek keresete folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a 2022. június 17-én kelt 31.K.706.474/2021/8. számú ítéletével (a továbbiakban: 31.K. ítélet) az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Indokolása szerint a megismételt eljárásban az elsőfokú hatóság a tényállást teljes körűen feltárta, a szükséges tanú meghallgatásokat fogantatosította. Rámutatott ugyanakkor, hogy a jogszabályok nem teszik lehetővé a rendőrség számára, hogy védett személy vagy létesítmény védelme miatt automatikusan önmagában területet zárjon le. Minden esetben vizsgálendő, hogy a lezárás az elérni kívánt cél érdekében szükséges és arányos-e. Az alperes a döntésének érdemét a szükségesség-arányosság vizsgálatának és a területen tartózkodók létszámának értékelésének mellőzésével, kizárólag a védett személy érkezésére és a kijelölt létesítményt védelmére alapozta. A megismételt eljárásra vonatkozólag előírta, hogy az alperesnek egyértelműen meg kell jelölnie, hogy mi volt a lezárás tényleges indoka és állást kell foglalnia a szükségesség-arányosság kérdésében is.

- [6] Az alperes a megismételt eljárásban hozott 29000-105/42-17/2021.RP. számú határozatával (a továbbiakban: alperesi határozat) az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolásában kiemelte, a terület lezárásának indokául a védett személy és objektum védelme, valamint a csoportosulás kialakulásáról való információszerzés szolgált együttesen. A személy- és objektumvédelem kapcsán hangsúlyozta, hogy az egy megelőző védelmi tevékenység, amely a jogsértő magatartások megelőzésére vagy megakadályozására irányul. Ebben az esetben az intézkedés célja nem konkrét, hiszen éppen a megelőzés miatt a jogsértés nem következik be. Az információszerzéssel összefüggésben rögzítette, az intézkedésben érintett két rendőr meghallgatása a korábban megismételt eljárás során megtörtént, akik arról nyilatkoztak, hogy egy kisebb – bizonyosan öt főnél több személyből álló – csoportosulásra emlékeznek és a rádión kapott információból indultak ki, amely szerint jelentős számú ellenőrizetlen személy jelent meg a helyszínen, azonban ezt később egyikük sem tapasztalta. Utalt arra, hogy a védett személy érkezése és az épületben tartott kormányülés adta meg az intézkedés szükségességét. Az intézkedés arányossága kapcsán kifejtette, a terület lezárása kizárólag a védett objektum előtti területre korlátozódott, így az intézkedést arányosnak lehet tekinteni. Az csupán olyan mértékben sértette az arra elhaladók vagy a helyszínen munkájukat végzők jogait, amely mérték az elérni kívánt céllal arányban volt. Az újságírói tevékenység folytatását a terület lezárása nem lehetetlenítette el, a felperesek részére a kormányülésre érkezőkkel való kommunikáció kezdeményezésének lehetősége fennmaradt. A határozat jogszabályi alapjaként az Rtv. 46. § (1) bekezdés d) pontját, 100. § (1) bekezdés g) pontját, valamint a védett személyek és a kijelölt létesítmények védelméről szóló 160/1996. (XI. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 2. § (1) bekezdését, 3. § (1) bekezdését, 11. § (1) és (2) bekezdését és az 1. sz. melléklet 2. pont p) alpontját jelölte meg.

A kereset, a védírat

- [7] A felperesek az alperesi határozatot keresettel támadták, amelyben elsődlegesen a határozat megváltoztatását kérték akként, hogy a bíróság a panasznak adjon helyt. Másodlagosan a határozat elsőfokú határozatra kiterjedő megsemmisítésére és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezésére tettek indítványt.
- [8] Mindenekelőtt hivatkoztak arra, hogy az alperesi határozat ellentmondásos abban a vonatkozásban, hogy mit tekintett az alperes a létesítménybiztosítási intézkedés szükségességi indokának. E körben utaltak arra, hogy a határozat 5. oldalán és a 6. oldal 4. bekezdésében az intézkedés indokául a védett személy védett létesítménybe érkezését és a csoportosulásról való információszerzést, a 6. oldal 7. bekezdése pedig a védett személy érkezését és a kormányülés tartását jelöli meg az alperes. Ezen megállapításokból lehetetlen egyértelműen következtetni arra, hogy az alperes valójában mit tekintett az intézkedés szükségességének indokául, ezért megsértette indokolási kötelezettségét.
- [9] Hangsúlyozták, az alperes továbbra sem igazolta, hogy a Színház utca pollersorral határolt területe a védett épület kiszolgálólétesítményének minősülne, így nem igazolt, hogy annak lezárása egyáltalán lehetséges és szükséges volt.

- [10] Álláspontjuk szerint a rendelkezésre álló bizonyítékokból megállapítható, hogy nem csak a Színház utca pollersorral határolt területe, hanem annál jóval nagyobb terület került lezárásra, amelyet az alperes nem indokolt határozatában. Hangsúlyozták, még ha az intézkedés indokai fenn is álltak, ekkora terület lezárása még ez esetben is szükségtelen volt.
- [11] Sérelmezték, hogy az alperesi határozat a Fővárosi Törvényszék ítéletében foglaltak ellenére még mindig nem jelölte meg, hogy pontosan melyik védett személy mikori érkezése indokolta a létesítménybiztosítási intézkedés szükségességét. Egyrésztől a határozat ezen hiányossága a döntés semmisségét eredményezi az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 123. § (1) bekezdés f) pontja alapján, másrésztől az alperes megsértette a rá irányadó indokolási kötelezettségét.
- [12] Vitatták, hogy önmagában a védett személy érkezése elegendő indoka lenne a létesítménybiztosítási intézkedés alkalmazásának. Az alperesnek be kellett volna mutatnia, hogy melyek azok a konkrét körülmények, amelyek a védett személy érkezésével és biztonságával összefüggésben indokolták a terület lezárását. Utaltak arra, hogy hasonló lezárásra sem korábbi, sem azt követő kormányülések alkalmával nem került sor, holott azokon is minden bizonnyal részt vettek védek személyek. Véleményük szerint a kormányülés tartásának okából sem volt szükséges a terület lezárása, az alperes határozata sem fejti ki részletesen, hogy a kormányülés és a lezárás milyen összefüggésben van egymással.
- [13] Álláspontjuk szerint csoportosulásként legfeljebb ők, valamint a HVG újságírói voltak azonosíthatók. Az alperesnek azt kellett volna igazolnia, hogy a védett személy biztonsága szükségessé tette a csoportosulás eltávolítását az érintett területről, amely azonban nem történt meg, így az alperes e körben is megsértette indokolási kötelezettségét.
- [14] Hangsúlyozták, ha a terület lezárásának indoka el is lenne fogadható, az akkor lett volna arányos, ha kizárólag a védett személy érkezésének időtartamára korlátozódik. Továbbá álláspontjuk szerint aránytalanul nagy terület került lezárásra a védett objektum körül. E körben utaltak arra, hogy a kordon felállítását követően kb. 20-30 méterre kerültek a bejáratról, így az érkező kormánytagokat legfeljebb messziről, kiabálás útján tudták megszólítani, amely az újságírói munkához szükséges érdemi kommunikációnak nem tekinthető.
- [15] Az előbb kifejtettek okán – minthogy érdemben kérdéseket nem tudtak intézni a kormánytagok felé – a felperesek véleménynyilvánítási jogának korlátozására került sor, amelyet az alperesi határozat is elismer. Ezen korlátozás azonban jogszerűtlenül történt, hiszen a létesítménybiztosítási intézkedés szükségességét sem igazolta az alperes, így az alapjog-korlátozás sem lehetett jogszerű. A felperesek pernyertességük esetére perköltségigénnyel éltek, amelynek mértékét a tárgyaláson 50.000.- forint + áfa összegben jelölték meg.

- [16] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Kiemelte, a 2022. március 24-én kelt nyilatkozatukban foglaltak szerint az aktuálisan védettnek minősülő személyek közül a miniszterelnök volt az, akinek a védelme érdekében sor került a lezárásra. A rendelkezésre álló videófelvételen a külpolitikáért felelős miniszter valóban nem látható, de egyfelől a felvétel a közzétételhez vágott, ezért nem tudni, milyen mozzanatok maradtak ki a történésekből, másfelelő egyetlen védett személy megjelenése is indokolhatja az intézkedés alkalmazását. Rámutatott, a felvételen valóban nem látszik a csoportosulás, azonban a felvétel nem is ezzel, hanem az érkező miniszterek kérdezésével és azok válaszával vagy hallgatásával foglalkozik, ezért a kamera beállítása is ennek megfelelő. Az, hogy az épületből kilépő rendőr tanúk mintegy 5-7 személy egyidejű jelenlétéről számoltak be, nem jelenti azt, hogy a korábbi észleléskor nem voltak ennél jóval többen. Az intézkedés okát az képezte, hogy a folyamatos objektumőrizet során csoportosulás létrejöttét észlelték, amely veszélyeztethette volna a hamarosan érkező védett személy biztonságát, ezért a KR az Rtv. és a Korm.r. alapján a terület egy részét lezárta. Elismerte, hogy a felperesek véleménynyilvánításhoz való joga – egy idő múlva – korlátozásra került, de az újságírói tevékenységet a kordon kihúzása előtt teljes mértékben gyakorolhatták, azt követően is feltettek kérdéseket az egyes érkező kormánytagoknak. Pernyertessége esetére perköltségigénnyel élt, amelynek összegszerűségét a tárgyaláson tett nyilatkozatában 20.000.- forintban jelölte meg.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [17] A kereset az alábbiak szerint alapos.
- [18] A bíróság a közigazgatási cselekményt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdése, 4. § (1) bekezdése és 85. § (1) bekezdése alapján, a kereset, illetve a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint a közigazgatási tevékenység megvalósításának időpontjában alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján bírálta el.
- [19] A bíróság mindenekelőtt rögzíti, hogy az alperes a felülvizsgálat tárgyát képező határozatot megismételt eljárás keretén belül hozta, ezért a bíróságnak *ex officio* – a felperesi kereset keretein belül – kizárólag azt kellett vizsgálnia, hogy a vitatott alperesi határozat megfelel-e a bíróság 31.K. tanácsának ítéletében foglaltaknak, a megismételt eljárás vonatkozásban adott bírósági utasításoknak.
- [20] A Kp. 85. § (3) bekezdése a) pontja szerint a bíróság hivatalból veszi figyelembe a vitatott közigazgatási cselekmény semmisségi vagy törvényben meghatározott más érvénytelenségi okát, illetve az olyan lényeges alaki hiányosságot, amely miatt a közigazgatási cselekményt nem létezőnek kell tekinteni.
- [21] A bíróság 31.K. ítéletével elrendelt megismételt eljárásban tehát kizárólag a bírósági határozatban foglaltak szerint járhatott el a közigazgatási szerv (KGD2010. 64.; KGD2007. 95.). A közigazgatási hatóság köteles az újabb határozat hozatala során a bíróság által megadott szempontokat érvényesíteni, annak szükségességét, célszerűségét nem mérlegelheti, nem szűkítheti le, és nem értelmezheti át (Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.27.159/2007/4.). A

megismételt közigazgatási eljárásban ennek megfelelően az ügyben hozott korábbi jogerős ítélet iránymutatásának megfelelő eljárást kell jogszerűnek tekinteni (EBH2005. 1376.; Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35.229/2009.). Kiemeli a bíróság e körben – az egységes bírósági gyakorlattal egyezően – hogy a megismételt közigazgatási eljárásban ennek megfelelően az ügyben hozott jogerős ítélet iránymutatásainak megfelelő eljárást kell jogszerűnek tekinteni.

- [22] A jelen peres eljárás alapjául szolgáló alperesi határozat felülvizsgálata körében a bíróságnak hivatalból mindenekelőtt a semmisség kérdésében kellett vizsgálnia, amelynek körében megállapította, hogy az alperes a 31.K. ítéletében foglaltaknak eleget tett, az alperesnek ugyanis – a keresetlevélben foglaltaktól eltérően – a védett személy nevét nem kellett konkrétan megjelölnie. Az alperes az ítéletben foglaltaknak megfelelően határozatában megjelölte a lezárás tényleges indokát és állást foglalt az intézkedés szükségességének és arányosságának kérdésében is.
- [23] A bíróságnak ezt követően elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy az alperesi határozat által hivatkozott indokok – nevezetesen a védett személy védett létesítménybe történő érkezése és ezzel együtt a létesítmény közelében kialakult csoportosulásról való információszerzés – a Karmelita Kolostor bejáratának jobb és bal oldalától kb. 30 méteres távolságban felhúzott szalagkordon kihelyezését és ezáltal e terület lezárását szükségessé tették-e. Annak a kérdésnek a vizsgálatára, hogy az intézkedés az elérni kívánt célhoz képest arányos volt-e, kizárólag az intézkedés szükségességének igazoltsága esetén kerülhet sor.
- [24] Az Rtv. 46. § (1) bekezdés d) pontja értelmében a rendőrség, valamint a rendőr a védett személy érdekében a 13. és 30. §-ban meghatározottakon túlmenően területet lezárhat, és megakadályozhatja, hogy oda bárki belépjen vagy onnan távozzék, illetőleg az ott tartózkodókat távozásra kötelezheti.
- [25] Az Rtv. 100. § (1) bekezdés g) pontja alapján felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben meghatározza a megelőző-védelemmel, személybiztosítással és objektumvédelemmel kapcsolatos szabályokat.
- [26] A Korm.r. 1. melléklet 2. p) pontja szerint létesítménybiztosítási intézkedés céljából kijelölt létesítmény a miniszterelnök elhelyezését biztosító épület, valamint az annak megközelítését és elhagyását biztosító kiszolgálólétesítmény.
- [27] A Korm.r. 2. § (1) bekezdés a) pontja kimondja, hogy a személy- és létesítményvédelmi feladatok hatékony ellátása érdekében a Terrorelhárítási Központ vagy a Készenléti Rendőrség különösen a következőket hajtja végre: gyűjti, rendszerezi, ellenőrzi és értékeli a védett személy, a kijelölt létesítmény veszélyeztetettségére vonatkozó, valamint az ellenük irányuló erőszakos cselekmények megelőzését szolgáló adatokat, megteszi a 3. §-ban felsorolt feladatokhoz kapcsolódó megelőző védelmi intézkedéseket.
- [28] A bíróság előjáróban rögzíti, hogy a 31.K. ítélet alapján önmagában a védett személy érkezése és a kijelölt létesítmény védelme nem indokolja közterület lezárását, amely ítéleti megállapítást a bíróságnak jelen eljárásban is irányadónak tekintett. Az alperes a terület lezárásának szükségességét a védett személy érkezésén túl abban látta, hogy az objektum körül nagyobb méretű csoportosulás alakult ki, amely a védett személy biztonságát veszélyeztethette volna.
- [29] Kétségtelen, hogy az Rtv. és a Korm.r. rendelkezései alapján a rendőrségnek jogszabályon alapuló joga és egyben kötelezettsége, hogy védett személy érdekében intézkedéseket foganatosítson. Mindezen jogszabályi felhatalmazás mellett is a rendőrség kizárólag abban az

esetben intézkedhet a védett személy érdekében, ha azt az intézkedés foganatosításakor fennálló egyedi körülmények szükségessé teszik.

- [30] Tekintve, hogy az alperes az intézkedés szükségességét két, egymással összefüggő okban jelölte meg, a bíróság a szükségesség kapcsán azt vizsgálta, hogy a védett létesítmény körül kialakult-e olyan méretű és jellegű csoportosulás, amely a védett személy biztonságára veszélyt jelenthetett volna.
- [31] A bíróság ennek vizsgálata során figyelemmel volt az alperesi határozat 2. oldalán hivatkozott, a felperesek által az eseményről készített videóra, valamint a hatósági eljárásban 2021. július 22-én felvett, a felperesek, mint ügyfelek nyilatkozatát, és a helyszínen jelen volt két újságíró, továbbá tanúvallomását tartalmazó jegyzőkönyvre.
- [32] Ezen jegyzőkönyvben a felperesek egyezően nyilatkoztak arról, hogy a létesítmény környezetében a szalagkordon kihelyezése előtti és az azt követő időszakban sem kisebb, sem nagyobb csoportosulás nem volt, az I. rendű felperes előadása szerint a jelenlévő 5 fő újságírón kívül legfeljebb alkalmanként 1-1 személy haladhatott át a helyszínen futás, illetve kutyasétáltatás okából, a II. rendű felperes elmondása szerint pedig a rendőrökön és a sajtó képviselőin más ember nem tűnt fel. A tanúként meghallgatott további két újságíró tanúvallomásában egyezően adta elő, hogy a helyszínen nem láttak még csak kisebb csoportosulásokat sem.
- [33] A szintén tanúként meghallgatott _____ vallomása szerint az épület elé a kordonozás megkezdésekor ment ki, azt pontosan nem tudta megmondani, hogy hány ember volt jelen az épület körül, de öt főnél biztosan több. Elmondása szerint az intézkedésre okot adó személyek kommunikáció segítségével a területet elhagyták. Az eseményről a felperesek által készített videófelvételre akként nyilatkozott, hogy azon vélhetően azért nem látható bármiféle csoportosulás, mert azok a kordonon kívül és a kamera látószögén kívül tartózkodtak, egy részük pedig eltávozhatott. Előadta továbbá, hogy pandémiás időszak lévén az 5-6 fős csoportosulás is jelentősnek számít, mert előtte nem volt jellemző ilyen jellegű személyforgalom az épület közelében. _____ tanúvallomása szerint a kordonon kihúzására _____ kapott utasítást, az épületből való kilépésekor 6-7 főt észlelt az épület környékén, akik kezében mikrofont, kamerát és fényképezőgépet látott. A kordonok kihelyezésének időpontjában nagyobb vagy több kisebb csoportosulást nem észlelt, a kordonok kihúzása után visszament az épületbe, így a későbbi eseményekről nincs tudomása.
- [34] Az alperesi határozat 2. oldalán is hivatkozott felvételen kizárólag a szolgálatot teljesítő rendőrök, valamint a kormánytagokkal interjú készíteni szándékozó 4-5 fő újságíró látható, nagyobb, illetve több kisebb csoportosulás a felvételen nem tűnik fel.
- [35] A bíróság hangsúlyozza, a fentiekben ismertetett tanúvallomások alapján a kordon kihúzásakor jelen volt rendőrök sem észlelhettek nagyobb tömeget, ugyanis kizárólag arról tudtak nyilatkozni, hogy 5 főnél bizonyosan több ember volt jelen az épület körül. Ezen tanúvallomásokat értékelve a bíróság arra a megállapításra jutott, hogy amennyiben a felperesek által is hivatkozott 5-6 főhöz képest valóban jelentősebb tömeg, csoportosulás gyűlt volna össze, úgy arra a rendőr tanúk is emlékezhetek volna a markánsan észlelhető létszámkülönbség okán. Nincs jelentősége tehát annak, hogy a felperesek által megjelölt 5 főnél esetlegesen 1-2 főnél több ember volt jelen a létesítmény előtt, a vallomásokból és a

felperesek nyilatkozatából ugyanis egyértelműen az tűnik ki, hogy sem nagyobb, sem több kisebb csoportosulás nem volt az intézkedéssel érintett terület környékén. A vallomásokban foglaltakat alátámasztja a helyszínen készített videófelvétel is, amelyen szintén kizárólag a rendőrök, valamint csekély létszámú újságíró látható. A bíróság a felvétel kapcsán nem fogadta el azon alperesi érvelést, amely szerint az általa hivatkozott csoportosulások a kamera látószögén kívül estek. A felvételen -melyet a bíróság a felkészülése során megtekintett- több szögből és több időpontban is bemutatásra került az intézkedéssel érintett terület, azonban a felvételen egyetlen alkalommal sem észlelhető – akár hang alapján – az újságírókon és a rendőrökön kívül más személy.

- [36] Megjegyzi továbbá a bíróság, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem volt arra utaló jel, hogy a védett személyt érintően bárminemű jogsértés megvalósulása valószínűsíthető lett volna. anúvallomása szerint a kordon kihúzásakor jelen lévő személyeknél kizárólag újságírói minőségükre utaló készülékek (fényképezőgép, mikrofon, kamera) voltak, a kormánytagokhoz intézett újságírói kérdések pedig jogsértés megállapítását nem alapozzák meg, egyéb csoportosulás jelenléte pedig az eljárás során nem nyert igazolást. Az alperes által a határozatában megjelölt információszerzés kapcsán a bíróság hangsúlyozza, az alperes sem a határozatában, sem a bírósági eljárás során nem jelölte meg, hogy a terület lezárása és az információszerzés között milyen logikai kapcsolat áll fenn. Önmagában az, hogy a Korm.r. 2. § (1) bekezdése felhatalmazást ad a személy- és létesítményvédelmi feladatok hatékony ellátása érdekében a veszélyeztetettségre vonatkozó adatok gyűjtésére és ellenőrzésére, a jelen panasszal érintett intézkedés szükségességét nem alapozza meg. A bíróság utal arra is, hogy az alperesi határozat a 6. oldalon maga is rögzíti, hogy a két meghallgatott rendőr egyike sem tapasztalta azt a rádión kapott információt, mely szerint jelentős számú ellenőrizetlen személy jelent meg a helyszínen.
- [37] A bíróság mindezekre tekintettel az alperesi határozat által az intézkedés szükségességének indokaként hivatkozott csoportosulás(ok) meglétét nem látta igazoltnak, amely megállapításból következik, hogy a rendőri intézkedésnek nem volt jogalapja, a terület lezárására szükségtelenül került sor. Keresetében a felperes az intézkedés arányossága kapcsán vitatta a kiszolgálólétesítmény fogalmának alperes általi értelmezését, az intézkedés térbeli és időbeli hatályát, valamint az intézkedéssel a vélemény-nyilvánítási szabadsághoz fűződő alapjogban bekövetkezett korlátozás jogszerűségét. Tekintve, hogy a bíróság a rendőri intézkedés jogszerűségének megítélésénél irányadó szükségességi-arányossági követelmények vizsgálata során már az intézkedés szükségességének hiányát és így az intézkedés jogszerűtlenségét állapította meg, az intézkedés arányos voltát illetően már vizsgálnia nem kellett, ezért a keresetnek az intézkedés arányosságát érintő hivatkozásainak elbírálását mellőzte.
- [38] A Kp. 89. § (1) bekezdés a) pontja értelmében, ha a bíróság a jogsértést - a kereset alapján vagy hivatalból - megállapítja, a közigazgatási cselekményt megváltoztatja, megsemmisíti, hatályon kívül helyezi, illetve az általános hatályú rendelkezésnek az ügyben való alkalmazását kizárja.
- [39] A Kp. 90. § (1) bekezdés a) pontja szerint a bíróság a jogsértő közigazgatási cselekményt megváltoztathatja, ha az ügy természete azt megengedi, a tényállás megfelelően tisztázott, a rendelkezésre álló adatok alapján a jogvita véglegesen eldönthető, és a közigazgatási cselekmény többfokú közigazgatási eljárásban valósult meg.

- [40] A bíróság a fent kifejtettek okán megállapította, hogy az alperes határozata jogsértő, ezért a Kp. 90. § (1) bekezdés a) pontja által biztosított reformatórius jogkörében eljárva azt megváltoztatta és a felperesek panaszának helyt adott.
- [41] A felperesek perköltségének megfizetésére a bíróság a pervesztes alperest a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 81. § (1) és (5) bekezdése értelmében kötelezte, amelynek mértékét a felperesek által a tárgyaláson megjelölt összegben, mindösszesen 63.500.- forintban határozta meg.
- [42] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási jogvita elbírálása iránti közigazgatási per és egyéb közigazgatási bírósági eljárás illetéke 30.000, - forint. A perben az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja szerinti tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt illeték az alperesnek az Itv. 5. § (1) bekezdés b) pontjában írt személyes illetékmentessége okából a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.
- [43] Mivel a perben irányadó külön törvény nem teszi lehetővé, az ítélettel szemben a fellebbezés a Kp. 99. § (1) bekezdése alapján kizárt. Tájékoztatja a bíróság a feleket, hogy a Kp. 115. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítélet ellen jogszabálysértésre hivatkozással felülvizsgálati kérelem terjeszthető elő, amelynek elbírálása a Kúria hatáskörébe tartozik. A Kp. 27. § (1) bekezdése alapján a Kúria előtt a jogi képviselőt kötelező.

Záró rész

Budapest, 2023. április 13.

dr. Fábíán Judit sk.
a tanács elnöke

dr. Havasi Tímea sk.
előadó bíró

dr. Pincze Tamás sk.
bíró